

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

ciam, quod offerunt Deo, qua parte ab ipsis procedit, fit ei valde acceptam. iuxta illud Malachiae Prophetae: *f ipse Dominus est quasi ignis conflans & purificans metalla, & quasi smegma aut herba Fullonum: & sedebit confians & mundans argentum, & purgabit filios Leui, & collabit eos quasi aurum, & quasi argentum; & erunt Domino offerentes Sacrificia in iustitia, & placebit Domino Sacrificium Iuda, & Ierusalem sicut dies saeculi, sicut anni antiqui.* Qua sententia praedixit Propheta puritatem & sanctitatem, quam Spiritus Sanctus, diuini sui amoris igne effecturus erat in omnibus fidelibus, tam laeularis status, per argentum significati; quam Sacerdotalis, significati per aurum: quos vocat filios Leui: eò quòd succedant antiquis Sacerdotibus illius tribus. Quamuis autem in omnibus desideret ipse summam mundiciem, ideoque *sedens* eos abluat, ac purificet, vt lauati lolet vestis lineae & argentum igne purificari: maiori tamen cura & industria Sacerdotes purifcat, donec illos conflent, & tanquam aurum & argentum collet: vt absque vlla scoria & mixtione terrena, mundi euadant. Ita vt non remaneat in eis, aut culpa grauis, aut macula leuis, cordi consultò aut affectu inordinato adhaerens. Et tunc Sanctitatem habebunt virtutis Religionis propriam: quàm ait S. Thomas, in hac puritate consistere. Ac propterea Sanctus Graecè appellatur Agios, quod significat sine terra, purificatum scilicet & exaltatum à terra. Ex quo proueniet, vt offerant Domino adeò Sancta & pura Sacrificia, vt valde sint illi grata & accepta: qualia fuerunt Sacrificia, quae Sancti Patres in saeculis antiquis ei obtulerunt. Et hoc insinuat Ecclesia in Canone Missae, cum petit, vt acceptabilis sit Deo hæc oblatio, quemadmodum fuit oblatio iusti Abel, & Sacrificium Patriarchae Abraham, ac summi Sacerdotis Melchisedech. Quod, vt Sanctus Thomas explicat, intelligitur non de ipso Sacrae Missae Sacrificio, ex parte ipsius rei oblatæ, quæ valoris est infiniti; sed ex parte ipsorum Sacerdotum, qui eam offerunt. In quibus optat Ecclesia, præluere deuotionem & puritatem Abelis, fidem & obedientiam Abrahami; & iustitiam pacemque Melchisedech: vt ex hac etiam parte habeat oblatio suum copiosum fructum.

§. II.

Ex His efficitur, plurimum referre vt Sacerdotes sint sancti, sic enim inestimabilibus honorum thesauris frui possunt, quos hoc caeleste ministerium secum adfert. Cum ijs enim præcipue loquitur insignis illa Ecclesiastica sententia: *Vade & comede in letitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum; quia Deo placent opera tua. Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat.*

Quis

f Malach.
3.2.Vide Riber.
ibidem.2.2.9.81.
art 2.3.p.9.83.ar.
4 ad 8.

S

Ecles.9.7

Catech. 4

6 Mat. 21. 1

9

Sessio. 22. c.

1. de Refor.

e Exod. 28

31.

Lib 3. de

Taber. 6. 6.

vide Ribu.

Quis hic panis, & quodnam vitium vinum (ait Sanct. Cyrillus) nisi corpus & Sanguis Iesu Christi Domini nostri? qui vocatur noster: quia verè est alimentum nostrum, & in nostrum sumitur remedium. Sed magis proprium est Sacerdotum: quia ipsi consecrant & frequenter sub vtraque specie sumunt: & tunc magno cum gaudio, lætitia, & vtilitate sumunt; cum eorum vita sancta est, & opera Deo placent: quibus benè sunt præparati, vt officio tali delectentur. Ac propterea addit: *Omni tempore sint vestimenta tua alba:* hoc est, vt eorum animæ & conscientiæ puræ sint, & heroicis virtutibus prælucentes. Antiquus mos erat, conuiuias vti vestibus albis in conuiuijs, in signum lætitiæ: & fortè talis fuit *hæ vestis nuptialis, sine qua miser ille fuerat ingressus conuiuium, & a Rege deprehensus, eiectus ex eo.* At Sacerdotes non tunc solùm, cum sacrum faciunt; sed omni tempore gestare debent in anima preciosam hanc vestem, eò quòd vocati sint & consecrati, vt quotidie in hoc sint conuiuijs, & Christi mensæ assideant: vt cum ipse comedat. Ac similiter *oleum de eorum capite nunquam deficere debet,* hoc est spiritus cum oleo deuotionis, & pretiosissimo vnguento amoris Dei, & proximi, & orationis, & internæ cum Deo familiaritatis: vt suaui hic odor domini ipsos inuitantem recreet, & Ecclesiæ fideles edificet; non solùm cum sacrum ipsum faciunt; sed toto tempore diei ac vitæ.

Hinc licet nouam aliam rationem deducere, ad rem nostram, propter obligationem scilicet, qua tenentur Sacerdotes bonum exemplum Sæcularibus præbere: vt omnes virtutes ab ipsis discere possint. Nam, vt sanctum Concilium Tridentinum docet: nihil est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue instruat, quàm eorum vita & exemplum, qui se Diuino ministerio dedicârunt. Cum enim à rebus sæculi in altiore sublati locum cõspiciantur, in eos tanquam speculum reliqui oculos conijciunt; ex ijsque sumunt, quod imitentur. Quapropter, sic decet omnino Clericos, in sortem Domini vocatos, vitam morèque suos omnes componere, vt habitu, gestu, incessu, sermone, alijsque; omnibus rebus nihil nisi graue, moderatum, ac Religione plenum præferant; leuia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant; vt eorum actiones sanctis adferant veneratioem.

AD OMNIA prædicta respexit Deus Dominus noster, & Sacerdotibus commendata esse voluit, in *tunica* illa, quam antiquis designauit, quæ iussit totam esse *hyacinthinam*, hoc est cæruleam sine cælestis coloris, delectentem usque ad pedes, è cuius ora penderent quasi mala punicæ, ex quatuor preciosis filis texta, ex *byssis* retorta, *hyacintho*, *purpura*, & *cocco* distincto mixtum in medio tintinnabulis aureis, vt audiretur sonitus, quando Aaron ingrederetur, & egrederetur Sanctuarium. Ad significandum (vt ait Beda) vitam Sacerdotum, totam esse debere *cælestem*, à principio usque ad finem cum magna

constan-

constantia in procurandis rebus cœlestibus: dirigendo ad hunc vnicum finem omnes suas actiones. Ita vt omnes illæ, quod ad hoc attinet, vnius sint coloris: quia vnica esse debet intentio, cœlesti Regi placendi, & cor suum rebus seruitij eius addictum habendi. In alijs autem operibus per mala punica significatis, esse debet varietas affectuum, coniungendo in eis virtutes omnes; præcipuè (vt S. Gregorius ait) *byssum* reiortam castitatis, castigatione & mortificatione carnis; & *purpura* patientiæ in tolerandis omnis generis calamitatibus; generoso quodam Regioque animo in rebus omnibus aduersis; *cocco* etiam *bis tincto*, accensæ scilicet charitatis, cum duobus suis actibus amoris Dei & proximi; *hyacintho* denique meditationum, & cogitationum cœlestium. Quatuor his coloribus texebantur etiam aliæ Sacerdotum vestes: vt intelligerent specialem suam obligationem, ad præferendum splendorem in omnibus his virtutibus, quæ sunt eorum vestes valde preciosæ. Sed ex hac veste pendebant *tintinnabula aurea*, vt simul aduerterent, ita vitam suam in seipsa esse debere Sanctam, vt simul esset proximis exemplaris: exemplis suis raris eos impellendo ad bonum imitandum, quod vident in ipsis; Sanctis etiam operibus, Sancta colloquia adijcientes, igne charitatis accensâ. Cum enim verba & opera sunt conformia, etiam erunt potentia ad corda permouenda & reformanda. Aduertit autem S. Hieron. fuisse septuaginta duo mala punica, totidemque tintinnabula: qui numerus est *de septuaginta duorum discipulorum, quos misit Christus binos ante faciem suam in omnem Ciuitatem & locum, quo erat ipse venturus. Vt ex hoc intelligamus, omnes Ecclesiasticos, nullo excepto, eminare debere in hac operum, & verborum Sanctorum coniunctione: quamuis enim non sint omnes Concionatores, Concilium tamen Tridentinum Episcopos ac Prælatos monet, vt factis ipsis ac vitæ actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus se muneris sui conformes ostendant. Qui enim iuxta excelsi sui Status dignitatem vitam ducit, ipsis actionibus continuè concionatur,*

am lib. 3.
de vestibus
Sacerd. c. 9.

2 p. Pastora
lis c. 3.

Epist. 127.
ad Fabiolâ.
d Luc. 10. 1.

sess. 25. de
Reform. c. 1.